

Til nr. 3

De overordnede rammebetingelser for dansk erhvervsliv fastlægges i stigende omfang i internationale fora som Verdenshandelsorganisationen (WTO) og EU. Rådgivning fra erhvervslivets parter om danske interesser er afgørende for regeringsapparatets effektive deltagelse i udviklingen og implementeringen af nye internationale regler.

Til nr. 4, 5 og 6

Virksomheders forudsætning for at kunne konkurrere i en liberaliseret og globaliseret økonomi er bl.a., at de besidder viden og kompetence, at der er et velfungerende offentligt/privat samspil, og at der er en stadig tilgang af nye innovative virksomheder. Erhvervspolitikken skal derfor indeholde vækstvilkår, der fremmer etablering af nye virksomheder, organisationsudvikling, bedre udnyttelse af design-, ledelses- og markeds-mæssige kompetencer samt nye samarbejdsformer, herunder offentligt/privat samspil og samarbejde mellem virksomheder.

Fremme af etablering af nye virksomheder oprettholdes som et muligt indsatsfelt for ministeren, der vil kunne supplere den regionale indsats, der varetages af kommunerne og de regionale vækstfora.

Til nr. 7

Med henblik på at fremme mulighederne, for at alle regioner i Danmark kan omstille sig til kravene i den globale konkurrence og dermed sikre sig gode udviklingsbetingelser med udgangspunkt i egne særkender og styrker, foreslås, at der i takt med behovet i de enkelte regioner bl.a. skal kunne udvikles aktiviteter, der fx går på tværs af politikområder, eller som er grænsoverskridende.

Til nr. 8

En forudsætning for at kunne eksportere og etablere sig internationalt er, at danske virksomheder og deres produkter opfylder internationalt anerkendte standarder og normer, at dette kan bevises, og at beviserne anerkendes internationalt. Tilsvarende er det væsentligt for danske forbrugere, at importerede produkter er sikre og overholder gældende forskrifter. Dette forudsætter, at Danmark har et internationalt anerkendt system vedrørende metrologi og akkreditering, både for så vidt angår deltagelsen i det internationale samarbejde herom og til gennemførelse af de fornødne myndighedsopgaver her i landet samt til betjening af dansk erhvervslivs behov for på et stadig stigende an-

tal områder at kunne få de godkendelser, der sikrer en uhindret adgang til de internationale markeder.

Bestemmelsens brede ministerbemyndigelse er undergivet lovgivers kontrol gennem den almindelige parlamentariske proces. Hertil kommer, at aktiviteter typisk kun kan gennemføres inden for de bevillinger, som enten afsættes ordinært på finansloven, eller som tillades finansieret gennem et aktstykke, der er godkendt af Finansudvalget. I det omfang nye initiativer er udgiftskrævende og ikke i forvejen er afsat på ministeriets budget på finansloven, kan den brede materielle bemyndigelse alene bringes i anvendelse med Folketingets accept. Lovforslaget giver mulighed for at iværksætte nye erhvervsudviklingsaktiviteter, uden at dette kræver ændring af loven hver gang.

Til stk. 2

I det foreslåede stk. 2 videreføres § 3, stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme om medfinansiering og andre økonomiske incitamentter til aktiviteter, som omfattes af lovens formål. Som oftest vil der være tale om delvis finansiering, hvor økonomi- og erhvervsministeren stiller en økonomisk ramme til rådighed for et bestemt formål, fx brobygning mellem yderområder og vækstcentre. Inden for denne ramme inviteres regionale og lokale aktører til at gennemføre konkrete projekter. I lovteksten er der ikke foretaget en opregning af de midler, der kan tages i anvendelse. Baggrunden herfor er, at der bør åbnes mulighed for nye former for finansiering i takt med udviklingen i erhvervspolitikken. De finansieringsformer, der anvendes, vil være specificeret i tekstanmærkninger til finansloven. De finansieringsydelse og andre økonomiske incitamentter, der imidlertid generelt sigtes på, er bl.a. tilskud, kapitalindskud, lån og projektgarantier.

Efter stk. 2 kan ministeren i konkrete tilfælde udbetale finansiering forskudsvist med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende kan godkendes. Denne adgang åbner mulighed for at tilgodese likviditetsmæssige hensyn hos støttemodtagerne. I henhold til Finansministeriets regler skal en sådan adgang være hjemlet ved lov. Dette er en præcisering i forhold til den nugældende lov om erhvervsfremme.

Til stk. 3

I stk. 3 bestemmes endvidere (som i § 3, stk. 3, i den gældende lov om erhvervsfremme) at der efter ministerens regelfastsættelse kan forlanges tilbagebetaling af den statslige medfinansiering i tilfælde, fx